

ARREST VAN HET HOF (EERSTE KAMER)
VAN 11 MEI 1978 ¹

**Lucienne De Roubaix, geboren De Leye
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

„Ambtenaar — bevordering”

Zaak 25/77

Samenvatting

- Ambtenaren — Aanwerving — Aankondiging van vacature — Toelating tot het ambt — Voorwaarden — Ambtenaren die in aanmerking komen voor overplaatsing of bevordering — Sollicitatie uitgesloten — Bezwarend besluit*
(Ambtenarenstatuut, artikel 29, lid 1, sub a)
  - Ambtenaren — Werkzaamheden die op een hoger niveau liggen dan de rang — Aanvaarding — Herindeling — Recht — Ontbreken*
(Ambtenarenstatuut, artikel 7)
1. Voor zover de in de aankondiging van vacature omschreven voorwaarden voor toelating tot het ambt ertoe leiden dat de sollicitatie van ambtenaren die in aanmerking komen voor overplaatsing of bevordering wordt uitgesloten, is de aankondiging van vacature te beschouwen als een voor deze ambtenaren bezwarend besluit.
2. Dat, zo niet van een ambtenaar kan worden verlangd dat hij — behalve ad interim — werkzaamheden verricht die op een hoger niveau liggen dan zijn rang, het feit dat deze ambtenaar dergelijke werkzaamheden aanvaardt, wel een element vormt dat met het oog op een bevordering in aanmerking dient te worden genomen, doch de betrokkene geen enkel recht op herindeling verleent.

In de zaak 25/77

LUCIENNE DE ROUBAIX, GEBOREN DE LEYE, ambtenares bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te 1020 Brussel, Vuurkruisenlaan 13, ten deze vertegenwoordigd door M. Grégoire en E. Lebrun, advocaten bij het Hof van Beroep te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij T. Bieber, 83 boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

verzoekster,

¹ — Procestaal: Frans.

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur R. Baeyens, als gemachtigde, bijgestaan door D. Sorasio-Allo, lid van haar juridische dienst, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, gebouw Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende verzoek tot nietigverklaring van de aankondiging van vacature COM/267/76 betreffende een post van de rang B 1 bij de delegatie van de Commissie te Washington (Voorzieningsagentschap van Euratom), van de besluiten tot afwijzing van verzoeksters sollicitatie en tot benoeming van X op die post alsmede van het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoeksters klacht, ingediend op 2 augustus 1976;

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, president, J. Mertens de Wilmars en A. O'Keeffe, rechters,

advocaat-generaal: J.-P. Warner

griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de feiten, het procesverloop, de conclusies en de middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en de schriftelijke behandeling

Verzoekster, geboren in 1918 en van Belgische nationaliteit, is op 1 augustus 1959 in dienst getreden bij de EGA. Zij

werd tewerkgesteld bij het Voorzieningsagentschap van Euratom, waaraan zij gedurende haar gehele loopbaan verbonden is geweest. Op 1 juli 1968 werd zij naar de rang B 2, salaristrap 1, bevorderd.

In het laatste beoordelingsrapport waarover zij beschikte op het moment dat zij het onderhavige beroep instelde, en dat betrekking heeft op de periode van 1 juli 1971 tot 30 juni 1973, waren de voornaamste werkzaamheden die

haar waren opgedragen en die zij uitvoerde, als volgt omschreven:

„Mevrouw De Roubaix is werkzaam en verantwoordelijk als bureauhoofd van het Agentschap. Zij is belast met de documentatie, het beheer van de archieven en van de post en is verantwoordelijk voor het beheer van de begroting en de financiële transacties met betrekking tot het beheer van het kapitaal van het Agentschap. Daarnaast is zij verantwoordelijk voor het factureren van de commerciële handelingen die het Agentschap verricht.”

Bij het opstellen van het voorontwerp van begroting van de Commissie voor het jaar 1975 had het Agentschap zijn aanvraag herhaald voor twee nieuwe posten in de rang B 1, waarvan één met standplaats Brussel en de andere met standplaats Washington. (Daarnaast wilde het Agentschap een post in de rang B 2 te Washington teruggeven aan het Directoraat-generaal Energie, dat deze post wenste toe te voegen aan haar diensten te Luxemburg). Daartoe aangezet door de aanwijzingen der Commissie om de bestedingen te beperken, vroeg het Agentschap bij het opstellen van het voorontwerp van begroting voor 1976 slechts één nieuwe post in de rang B 1 aan. Deze aanvraag, die op 18 december 1975 werd toegewezen, was uitdrukkelijk bestemd voor de delegatie van de Commissie te Washington. Daarna heeft het Agentschap opnieuw een aanvraag voor een post in de rang B 1 met standplaats Brussel ingediend.

De aankondiging van vacature COM/267/76 had betrekking op de post in de rang B 1 bij het Voorzieningsagentschap van Euratom met standplaats Washington. De vereiste hoedanigheden omvatten voornamelijk:

- grondige kennis van de industriële sector kernbrandstoffen;
- grondige ervaring op handelsgebied is gewenst;
- een grondige voor de functie bruikbare ervaring.

Bij besluit van 30 juni werd X op de post benoemd. De betrokkene, geboren in 1928 en van Belgische nationaliteit, was in 1959 bij Euratom in dienst getreden. Hij was op 1 mei 1970 in Washington tewerkgesteld en was belast met werkzaamheden op het gebied van de veiligheidscontrole en het Voorzieningsagentschap. Hij werd op 1 januari 1971 bevorderd tot de rang B 2.

Aan verzoekster, die naar de post had gesolliciteerd, werd op 6 juli 1976 medegedeeld dat de keuze niet op haar was gevallen. Nadat de door haar ingediende, op 2 augustus 1976 ingeschreven klacht als bedoeld in artikel 90, lid 2, van het Statuut onbeantwoord was gebleven, stelde zij op 18 februari 1977 het onderhavige beroep in, dat op 2 februari 1977 ter griffie van het Hof werd ingeschreven.

De schriftelijke procedure heeft een normaal verloop gehad.

Het Hof (Eerste Kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Conclusies van partijen

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren de aankondiging van vacature COM/267/76 betreffende een post B 1 bij het Voorzieningsagentschap van Euratom met standplaats Washington;
- nietig te verklaren de besluiten tot afwijzing van verzoeksters sollicitatie en tot benoeming van de heer X op die post;
- nietig te verklaren het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoeksters klacht, ingeschreven op 2 augustus 1976 onder nr. 4482;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Verweerster concludeert dat het den Hove behage:

- het onderhavige beroep in zijn geheel te verwerpen als zijnde gedeeltelijk niet-ontvankelijk en in elk geval ongegrond;
- verzoekster in de kosten te verwijzen.

In repliek merkt verzoekster op dat het eerste onderdeel van de conclusies van haar verzoekschrift dient te worden gelezen als volgt: „nietig te verklaren het besluit om de in aankondiging COM/267/76 vacant verklaarde post B1 voor Washington te bestemmen en de aankondiging dienovereenkomstig te formuleren”.

III — Middelen en argumenten van partijen

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

De *Commissie* merkt op dat de aankondiging van een vacature niet kan worden beschouwd als een bezwarend besluit, aangezien hierbij slechts sprake is van een handeling tot bekendmaking van een eerder genomen besluit en van een voorbereidende handeling voor het besluit ter voorziening in het ambt. Hoogstens kan het onregelmatig karakter van een aankondiging van vacature worden ingeroepen ter ondersteuning van een verzoek tot nietigverklaring van latere besluiten.

Ook wanneer het verzoek tot nietigverklaring in werkelijkheid is gericht tegen het besluit om de nieuw ingestelde post voor Washington te bestemmen, springt de niet-ontvankelijkheid van het verzoek toch duidelijk in het oog. Bij beslissingen over de verdeling van de beschikbare posten in de verschillende administratieve eenheden beschikt de *Commissie* immers over een discretionaire bevoegdheid. De omstandigheid dat het aangevallen besluit de standplaatsbestemming van één bepaalde post betreft,

doet aan dit beginsel niet af. Bij het onderhavige besluit gaat het immers om iets volstrekt anders dan maatregelen van individuele aard die de positie van een bepaalde functionaris raken — benoemingen, bevorderingen en zelfs overplaatsingen — en waardoor de belanghebbenden zich bezwaard kunnen gevoelen.

Verzoekster merkt op dat, waar het betrokken onderdeel van haar conclusies is gericht tegen het besluit om bedoelde post voor Washington te bestemmen en de aankondiging van vacature dienovereenkomstig te formuleren, verweersters eerste grond van niet-ontvankelijkheid naast de zaak staat. Voorts wil „discretionaire bevoegdheid” niet zeggen „arbitraire bevoegdheid”: er is wel degelijk een rechterlijke toetsing, al was het maar van het gestelde doel. De ontvankelijkheid van dit onderdeel der conclusies is derhalve gebonden aan de zaak ten gronde en met name aan het middel misbruik van bevoegdheid.

In repliek stelt de *Commissie* dat ook de wijziging van verzoeksters conclusies niets afdoet aan de kwestie van de ontvankelijkheid. Dat verzoekster een actie kan instellen ter zake van het besluit tot afwijzing van haar sollicitatie — op welk punt verweerster geen enkel ontvankelijkheidsbezwaar heeft opgeworpen — bewijst dat de rechtswaarborgen van functionarissen in geen deele worden verkort door een onderscheid tussen maatregelen van zuiver structurele aard en maatregelen die de functionarissen persoonlijk raken.

Ten principale

Volgens *verzoekster* is er sprake van schending van de artikelen 45, lid 1, en 7, lid 1, Statuut en van misbruik van bevoegdheid. Immers, X zou op de betrokken post zijn benoemd

- zonder dat diens verdiensten en die van verzoekster tevoren waren vergeleken (het beoordelingsrapport van verzoekster over het tijdvak 1 juli

1973 - 30 mei 1975 was niet opgesteld naar aanleiding van deze bevorderingsprocedure);

- zonder dat rekening was gehouden met verzoeksters noodzakelijke herindeling of althans met het feit dat zij functies uitoefende boven het niveau van haar rang (verzoekster vericht, naar zij zegt, sinds 1959 de facto de werkzaamheden van bureauhoofd — standaardfunctie: hoofdasistent, rang B 1; in dit verband produceert zij, behalve haar beoordelingsrapporten, een brief van de eerste directeur-generaal van het Agentschap uit 1964, waarin deze verklaart dat de door verzoekster vervulde rol zijns inziens de hoogste rang in categorie B verdient en overeenkomt met de rang van hoofdassistent).

Daarnaast was de aankondiging van vacature COM/267/76 niet toegesneden op het belang van de dienst maar op de reeds uitgemaakte benoeming van de heer X. Juist omdat slechts één post beschikbaar was, had die in het belang van de dienst moeten worden bestemd voor Brussel, waar reeds zeventien jaar lang behoefte aan de post bestond en de werkzaamheden belangrijker waren. Op deze wijze kon de vrijgekomen post in de rang B 2 worden overgebracht naar Washington en kon aan het Directoraat-generaal XVII diens post in de rang B 2 worden teruggegeven.

De *Commissie* betoogt dat de argumentatie van verzoekster geenszins een afdoende bewijs oplevert van misbruik van bevoegdheid, waarvan sprake is wanneer objectieve, ter zake dienende en onderling overeenstemmende aanwijzingen bestaan, dat de administratie haar bevoegdheden heeft gebruikt ter bereiking van andere doeleinden dan waarvoor die bevoegdheden haar zijn toegekend (arrest van 5 mei 1966 in de gevoegde zaken 18 en 35/65, Gutmann, Jurispr. 1966, blz. 149).

De *Commissie* is van mening dat de in Brussel te verrichten werkzaamheden weliswaar zijn te beschouwen als werkzaamheden die overeenkomen met een post in de rang B 1, doch dat zij met ingang van 1974, toen een extra post in categorie A aan het Agentschap werd toegevoegd, aanzienlijk in omvang waren afgenomen. Omgekeerd zijn de werkzaamheden in Washington van dezelfde aard, doch zij brengen extra verantwoordelijkheden met zich mee en nemen zelfs constant toe (zij worden met name gekenmerkt door het belang van de met Amerikaanse kringen te onderhouden contacten). Het is derhalve geenszins onbegrijpelijk dat het Agentschap dat vanaf 1974 een B 1 post voor Washington was gaan aanvragen naast die welke het reeds voor Brussel had aangevraagd, vervolgens in 1975, toen het werd gedwongen zijn eisen te besnoeien vanwege de politiek van bestedingsbeperking waartoe de *Commissie* had besloten, in het belang van de dienst voorrang heeft toegekend aan de post te Washington.

Wat betreft een schending van artikel 45, lid 1, van het Statuut, heeft verzoekster geen been om op te staan. Dat verzoeksters beoordelingsrapport over het tijdvak 1 juli 1973 tot 30 juni 1975 niet was opgesteld voor de vergelijkende beoordeling der verdiensten, kan geen ongunstige invloed hebben gehad om de eenvoudige reden dat dit rapport in grote lijnen iets minder loffelijk was dan het voorafgaande rapport.

De verlangde vergelijkende beoordeling had wel degelijk plaats gehad. Verweester gaf slechts blijk van een aantal elementen die volgens haar reden waren voor bevordering naar de rang B 1, maar waarvan geen enkel haar specifieke geschiktheid voor de betrokken post aantoonde. De verschillen in leeftijd en diensttijd in de rang waren niet van doorslaggevend belang. Ofschoon het elementen zijn die stellig in aanmerking worden genomen bij een procedure voor bevordering binnen eenzelfde loop-

baan, spelen zij slechts een zeer ondergeschikte rol bij de vervulling van een vacature. Juist omgekeerd zou het besluit om verzoekster uit te kiezen het belang van de dienst hebben miskend, althans ondergeschikt gemaakt aan de loopbaanbelangen van een functionaris. De loopbaan van verzoekster kan zeker een bevordering rechtvaardigen, maar geeft haar niet het recht een post te bezetten waarvoor andere functionarissen betere specifieke hoedanigheden bezitten.

Het feit dat een functionaris werkzaamheden heeft verricht die vallen onder een post van een hogere rang, kan volgens de jurisprudentie weliswaar een rol spelen voor een bevordering, maar geeft geen recht op bevordering en is evenmin een reden voor de herindeling van de post van de betrokkene.

Verzoekster zegt voor repliek dat het bevoegde gezagsorgaan bij de vergelijkende beoordeling beschikte over het laatste beoordelingsrapport van één der kandidaten en niet over dat van de andere kandidaat. Verzoeksters beoordelingsrapport over het tijdvak 1 juli 1973 tot 30 juni 1975 zou niet alleen zijn opgesteld na die vergelijkende beoordeling, doch, aangezien het dateerde van 18 april 1977, bovendien vlak voor de afloop van het volgende beoordelings-tijdvak (van 1 juli 1975 tot 3 juni 1977) alsmede na de instelling van het onderhavige beroep. Een beoordelingsrapport over een bepaald tijdvak dat praktisch aan het einde van het volgende tijdvak wordt opgemaakt, kan onbewust worden beïnvloed door het gedrag van de functionaris gedurende dat laatste tijdvak. Het onderzoek naar de verdienen voldeed derhalve niet aan de in artikel 45 van het Statuut gestelde eisen.

Verzoekster meent dat zij, in tegenstelling tot wat *verweerster* betoogt, beschikt over de voor de post vereiste bijzondere hoedanigheden. Van de industriële sector der splijtstofvoorziening heeft zij noodzakelijkerwijze een grondige kennis verworven. Trouwens, in

dien de aangestelde functionaris op dat gebied een grondige kennis heeft verworven tijdens zijn verblijf van zes jaar in Washington, dan vraagt *verzoekster* zich af of zij deze kennis niet net zo goed heeft verworven in de zeventien jaar te Brussel als bureauhoofd van het Agentschap, in een functie die hoger lag dan haar rang. Bovendien heeft zij een grondige ervaring op commercieel gebied, waartoe zij verwijst naar haar beoordelingsrapporten. Ten slotte beschikt zij over een grondige voor de functie bruikbare ervaring. Zo heeft zij sinds 1960 met name contacten onderhouden met de Amerikaanse autoriteiten en met de leveranciers.

Verweerster verklaart niet welke extra verantwoordelijkheden aan de post in Washington verbonden zouden zijn. De bestemming van de B1 post voor Washington was niet in het belang van de dienst, hetgeen blijkt uit diverse interne nota's vóór de toewijzing van de betrokken post door de Raad althans vóór de bekendmaking van de aankondiging van vacature. *Verzoekster* vraagt om overlegging van deze nota's, zich daarbij beroepend op de vereiste samenwerking tussen partijen bij de bewijsoverlegging.

Verweerster antwoordt dat het ontbreken van het beoordelingsrapport over het tijdvak 1 juli 1973 tot 30 juni 1976, hoe betreurenswaardig ook, in het kader van het onderhavige beroep tot nietigverklaring niet kan worden geacht een werkelijke invloed te hebben gehad op de bestreden beslissing. Zij verwijst naar 's Hofs recente arrest van 14 juli 1977 in de zaak 61/76, *Geist* (Jurispr. 1977, blz. 1419), waarin het ontbreken van een beoordelingsrapport over drie achtereenvolgende tijdvakken alleen werd gesanctioneerd op het punt van de aansprakelijkheid. In ieder geval moet de inhoud van verzoeksters laatste rapport, dat werd opgesteld na het bestreden besluit, van generlei belang worden geacht voor de oplossing van het onderhavige geschil, daar het niet gunstiger

had kunnen zijn dan de rapporten die in juni 1976 beschikbaar waren en die alle de waardering „boven het gemiddelde” bevatten. Verzoekster kan dan ook niet stellen dat het ontbreken van haar laatste beoordelingsrapport haar bevorderingskansen heeft verkleind. Volgens verweerster is dit element beslissend voor de vraag of het besluit van 30 juni 1976 onregelmatig was (arrest van 23 januari 1975 in de zaak 29/74, De Dapper, Jurispr. 1975, blz. 35).

Verweerster is bovendien van mening dat het geringe personeelsbestand van het Agentschap (in totaal 16 functiona-

rissen) de invloed van de beoordelingsrapporten verkleint en dat verzoeksters verdienen volledig bekend waren.

Ter terechtzitting van 27 oktober 1977 zijn verzoekster, ten deze vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door D. Sorasio-Allo, lid van de juridische dienst, als gemachtigde, in hun pleidooien gehoord;

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 13 april 1978 conclusie genomen;

Ten aanzien van het recht

- 1 Overwegende dat het op 8 februari 1977 ingestelde beroep strekt tot nietigverklaring van de aankondiging van vacature COM/267/76 betreffende een post van de rang B 1 bij de delegatie van de Commissie te Washington (Voorzieningsagentschap van Euratom), van de besluiten tot afwijzing van verzoeksters sollicitatie en tot benoeming van een andere kandidaat op die post, en van het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoeksters klacht, ingediend op 2 augustus 1976;
- 2 Overwegende dat het Agentschap zijn reeds eerder gedane aanvraag van twee posten van de rang B 1, bestemd voor Brussel respectievelijk Washington, had herhaald bij de opstelling van het voorontwerp van begroting van de Commissie voor 1975.
- 3 dat het Agentschap bij de opstelling van het voorontwerp van begroting voor 1976 zich echter om redenen van budgettaire aard had beperkt tot een aanvraag voor één post in de rang B 1 ten behoeve van de delegatie van de Commissie te Washington;
- 4 dat volgens de omstreden aankondiging van vacature, die derhalve betrekking had op een post met standplaats Washington, de volgende hoedanigheden werden verlangd:

- grondige kennis van de industriële sector kernbrandstoffen;
- grondige ervaring op handelsgebied gewenst;
- een grondige voor de functie bruikbare ervaring;

- 5 dat verzoekster, ambtenares in de rang B 2, die sedert haar aanstelling in 1959 haar gehele loopbaan bij het Voorzieningsagentschap van Euratom heeft doorgebracht, op 6 juli 1976 mededeling kreeg dat haar sollicitatie naar de betrokken post uiteindelijk terzijde was gelegd;

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

- 6 Overwegende dat verweerster het beroep niet-ontvankelijk acht, op grond dat de bestreden aankondiging van vacature niet is te beschouwen als een bezwarend besluit in de zin van artikel 91, lid 1, van het Statuut;
- 7 Overwegende dat de aankondiging van de vacature, die geschiedde in het kader van artikel 29, sub a), van het Statuut, met de omschrijving van de voorwaarden voor toelating tot het ambt aangeeft van welke ambtenaren de sollicitatie in aanmerking kan worden genomen;
- 8 dat, voor zover die voorwaarden ertoe leiden dat de sollicitie van ambtenaren die in aanmerking komen voor overplaatsing of bevordering wordt uitgesloten, de aankondiging van vacature is te beschouwen als een voor deze ambtenaren bezwarend besluit;
- 9 Overwegende dat derhalve de exceptie van niet-ontvankelijkheid op dit punt dient te worden verworpen;
- 10 Overwegende dat de Commissie voorts betoogt dat het verzoek tot nietigverklaring in werkelijkheid niet is gericht tegen de aankondiging van vacature zelf, maar tegen het besluit om de nieuwe post voor Washington te bestemmen;
- 11 dat zij bij haar besluiten betreffende de verdeling van de beschikbare posten over de verschillende administratieve eenheden naar haar mening over een discretionnaire bevoegdheid beschikt;

- 12 Overwegende dat de ontvankelijkheid van dit onderdeel der conclusies verband houdt met de zaak ten principale en in het bijzonder met de grief over misbruik van bevoegdheid;

Ten principale

- 13 Overwegende dat volgens verzoekster de bestreden besluiten schending van de artikelen 45, lid 1, en 7, lid 1, van het Statuut alsmede misbruik van bevoegdheid opleveren;
- 14 dat de verdiensten van de verkozen kandidaat en verzoeksters verdiensten niet zouden zijn vergeleken, aangezien verzoeksters beoordelingsrapport over het tijdvak 1 juli 1973 tot 30 juni 1975 eerst na de benoeming van de andere kandidaat was opgemaakt;
- 15 dat niet in aanmerking zou zijn genomen dat verzoekster in feite reeds jarenlang (als bureauhoofd) werkzaamheden verrichtte van hoger niveau dan haar rang;
- 16 dat de omstreden aankondiging van vacature niet zou zijn gedaan in het belang van de dienst, doch om de benoeming van de andere kandidaat, die reeds tevoren vaststond, mogelijk te maken;
- 17 Overwegende dat, zo op grond van artikel 7, lid 1, van het Statuut niet van een ambtenaar kan worden verlangd dat hij — behalve ad interim — werkzaamheden verricht die op een hoger niveau liggen dan zijn rang, het feit dat deze ambtenaar dergelijke werkzaamheden aanvaardt, wel een element vormt dat met het oog op een bevordering in aanmerking dient te worden genomen, doch de betrokkene geen enkel recht op herindelingsverleent;
- 18 dat de directeur-generaal van het Agentschap weliswaar bij herhaling had verzocht om twee nieuwe B 1 posten voor Washington respectievelijk Brussel, doch vervolgens om gegronde redenen van budgettaire aard ertoe is gebracht slechts een aanvraag voor de post te Washington in te dienen;
- 19 dat het Agentschap, juist door zijn besluit aldus voorrang te geven aan de post te Washington, erkende dat de in die post te verrichten werkzaamheden extra verantwoordelijkheden meebrachten, vooral vanwege het belang van de relaties met de betrokken kringen in de Verenigde Staten;

- 20 dat verzoeksters leeftijd, haar diensttijd in de rang en in het ambt, ook al zouden deze hoger liggen dan die van de verkozen kandidaat, niet zwaarder mogen wegen dan de aard van de te verrichten werkzaamheden;
- 21 Overwegende dat verzoekster betoogt dat de vergelijkende beoordeling der verdiensten — zo deze al zou hebben plaats gevonden — niet is verricht met inachtneming van de gestelde voorwaarden doordat haar laatste beoordelingsrapport ontbrak;
- 22 Overwegende dat verzoekster echter niet heeft aangetoond in welk opzicht het ontbreken van genoemd rapport haar kan hebben geschaad, aangezien dit rapport niets had kunnen toevoegen aan de uitmuntende waarderingen van de voorgaande rapporten;
- 23 dat het beroep ongegrond is en derhalve moet worden verworpen;

Ten aanzien van de kosten

- 24 Overwegende dat ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten wordt verwezen;
- 25 dat verzoekster in het ongelijk is gesteld;
- 26 dat echter ingevolge artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering de kosten, door de instellingen terzake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te hunnen laste blijven;

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer)

rechtdoende:

1. Verwerpt het beroep;
2. Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal hebben te dragen.

Bosco

Mertens de Wilmars

O'Keeffe

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op elf mei negentienhonderdachtenzeventig.

De griffier

De president (van de Eerste Kamer)

A. Van Houtte

G. Bosco

CONCLUSIE VAN DE ADVOCaat-GENERAAL J.-P. WARNER
VAN 13 APRIL 1978 ¹

*Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,*

Naar mijn mening is dit geen eenvoudige zaak. Doch de feiten worden ten minste niet betwist.

Mevrouw de Roubaix, verzoekster, bezit de Belgische nationaliteit. Zij werd in 1918 geboren en is weduwe.

Op 1 augustus 1959 trad zij als secretaresse van de categorie C in dienst bij Euratom en werd toegevoegd aan het personeel van het Voorzieningsagentschap. Op 1 december 1961 werd zij bevorderd tot de categorie B. Op 1 januari 1962 werd zij aangesteld in de rang B 4. Op 1 oktober 1964 werd zij bevorderd

tot de rang B 3, en vervolgens, per 1 juli 1968, tot de rang B 2. Zij heeft tijdens haar dienst steeds de werkzaamheden van bureau-hoofd bij het Voorzieningsagentschap verricht. Opeenvolgende directeuren-generaal hebben alleen maar de hoogste waardering gehad voor de wijze waarop zij zich kweet van die werkzaamheden die, naar vaststaat, behoren tot de standaardfunctie van hoofd-assistent, dat wil zeggen de rang B 1.

Tot 1976 was er bij het Voorzieningsagentschap van Euratom echter geen B 1-post beschikbaar.

In 1973 verzocht de toenmalige directeur-generaal van het Agentschap om opneming van een B 1-post in de begro-

¹ — Vertaald uit het Engels.